

İŞİN ÖTE YANI

AKP ve
Cumhurbaşkanlığı

YUSUF ERKUT GÜSAR

MAYA dergisinin Ocak 2005/235 sayısında yazdığım "Başkanlık sistemi" ile ilgili yazımda, Türkiye için başkanlık sistemi hakkındaki görüşlerimi belirttikten sonra, yazımı şu tesbit ile tamamlamıştım.

"Ey AKP'liler, mevcut tarafsız cumhurbaşkanı sistemine ellemeyin, 2007 yılında yapılacak cumhurbaşkanlığı seçiminde de, o makama, fanatik bir siyasi islamcuyu değil, toplum geneline ters gelmeyecek, fazla politize olmamış, saygın, liberal-sağ birisini getirin. Bu, hem sizin siyasi çıkarlarınıza ve hem de ülke yararına daha uygundur."

Şimdi, bu yazımda bahsettiğim gün geldi çattı. Nisan ayının ortasında AKP cumhurbaşkanı adayını belirleyecek ve öyle görülüyor ki bu kişi Recep Tayyip Erdoğan olacak.

AKP'lilerin benim görüşlerime itibar etmeleri söz konusu değil ama, ben gene de, "eli kalem tutan bir vatansever" olarak bu konuda bir kaç laf etmek istiyorum.

Bana göre AKP'nin Erdoğan ya da benzeri birini, (yani siyasi islam inancı alenen bilinen birini) Çankaya'ya çıkarması üç açıdan çok mahzurlu.

1. Evvela AKP'nin arkasında, ne oy gücü ve ne de siyasi görüş olarak, cumhurbaşkanını tek başına seçmeye yeterli seçmen-millet çoğunluğu yok.

Seçim sisteminden kaynaklanan meclis çoğunluğu, AKP açısından yanıltıcı olmamalıdır, zira sırf kendi oyları ile yapılacak bir seçim şekli demokrasiye uygun olabilir ama demokrasinin özünü oluşturan, "halkın çoğunluğunu temsil etme" ilkesine tamamen aykırıdır.

2. Ülkenin mevcut koşullarında, laik cumhuriyet, "siyasi islam ağırlıklı bir politikacıyı cumhurbaşkanlığı koltuğunda taşıyamaz."

Şunu unutmamak gerekir, demokrasi, "bir seçim ve seçim sonunda oluşan parlamentodan ibaret" bir rejim değildir.

Demokrasi, parlamentoların yanısıra, olmazsa olmaz ilkelerinde var olduğu ve g¼c¼n¼ aynen parlamento gibi anayasadan alan kurumların da ¼lke y¼netiminde yer aldığı bir rejimdir. "Parlamento çoğunluğu istediğini yapar" anlayışı, iki asır geride kalmış ilkel bir parlamenter demokrasi anlayışıdır.

Ve 2007 T¼rkiye'si, kesinlikle bilinmelidir ki, cumhuriyetten 85 yıl sonra, çağdaş demokrasi anlayışının temel direklerinden olan laiklik konusunda, çağdaş demokrasi anlayışının temel direklerinden olan laiklik konusunda, çağdaş anlamından farklı d¼ş¼nen bir kimsenin cumhurbaşkanı olmasını, gerek halk çoğunluğu olarak ve gerekse anayasal kurumlar olarak kabullenemez.

3. Siyasi islam ağırlıklı bir insanın cumhurbaşkanlığının, bana g¼re, ¼lke açısından mahzurları kadar, bir siyasi parti olarak AKP'ye de gelecekte hiç yararı olmayacaktır.

Zira AKP, şu anda onu iktidara getiren oyun çok b¼y¼k bir kısmını, siyasi islam politikalarını terkettiklerine inanan, laik-liberal-sağ oylardan almıştır.

Cumhurbaşkanlığına siyasi islam inancı taşıyan birisinin oturması halinde, AKP, hiç bir şekilde dinci tabanından gelen baskılara dayanamayacak ve onu halen ¼lkenin en b¼y¼k siyasi partisi yapan politikaları terketmek zorunda bırakacaktır. Bunun çok doğal sonucuda, o kesimin oylarını yitirerek asli oyu olan % 10-12'lere d¼nmesidir.

Sonuç olarak, geçen yazımdaki önerimi bir kere daha tekrarlıyorum ve AKP'lilere diyorum ki: Ey AKP'liler. Bu ¼lkede politika yapmak istiyorsanız, laik cumhuriyet'in temel ilkelerine ve mevcut yapılanmasına ellemeyin.

Makro ekonomide ortaya koyduğunuz performans ve alternatifsizlik sizi hala bu ¼lkenin, toplam seşmenin d¼rtte biri kadar bile olsa, en b¼y¼k partisi yapıyor. Ancak ilk seşimde dengelerin değişmesi ve en b¼y¼k parti olsanız bile, meclis çoğunluğunu kaybetme olasılığınız neredeyse % 100.

B¼yle bir ortamda, yani yeni meclis koşullarında, siyasi islamcı cumhurbaşkanı-AKP'siz h¼k¼met ikilisinin, bu ¼lkede ne t¼r gerginlikler yaratacağını g¼rmemek için insanın k¼r olması gerekir.

Gelin aklın, mantığın, ¼lke yararının ve partimiz çıkarının gereğini yapın ve cumhurbaşkanlığına toplum geneline ters gelmeyecek, fazla politize olmamış, saygın, laikliği çağdaş ve doğru anlamı ile yorumlayan, liberal-sağ bir insanı getirin.